

ನಮ್ಮ ಮೆದುಳಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗುರುತ್ವಾಕ್ಷರ ಅಧಿವಾಸವ, ಗುರುತ್ವಾಕ್ಷರ ಹೋರಬಿಧ್ಯು ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋರಣಾಗ, ಹಣ್ಣುಹಂಪಲನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಿಂದನೆಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಹಣ್ಣನಲ್ಲಿರುವ ಸಕ್ಕರೆಯ ಅಂಶ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಹಣ್ಣ ತಿಂದಾಗ ಅವನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಪ್ಪು ಮೊತ್ತದ ‘ಡೋಪಮಿನ್’ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಿ ಸುವಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಚೋದನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂತಾನೋಳತ್ತಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದೇ ‘ಸೆಕ್ಸ್’ನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಡೋಪಮಿನ್ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಸುವಿದ ಅನುಭವ. ಅಂದರೆ ಡೋಪಮಿನ್ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ‘ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೊಂದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಬಹುಮಾನ’ವಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಾವು ‘ಡೋಪಮಿನ್’ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ವಂತಹ ವಸ್ತುವನ್ನು, ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮೆದುಳಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ.

‘ತಿನ್ನವ’ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸೋಣ. ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ಅಂಶ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಗಿರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿ, ಜೀನುವಿಷಯದಿಂದ. ಅವಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಸಕ್ಕರೆ ಅಲ್ಲ ಪ್ರಮಾಣದಾಗಿತ್ತು, ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪು ಸಕ್ಕರೆಯ ಅಂಶ ಈಗಲೂ ಸಾಕು. ಹಣ್ಣ ತರಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಹಜ ಸಕ್ಕರೆ, ಇತರ ವಿಟಮಿನ್ ಮತ್ತು ನಾರಿನ ಅಂಶಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದೆ. ಅವನ್ನು ತಿಂದಾಗ ಸುಖಿದ ಸಣ್ಣ ಅನುಭವ. ಕಾರಣ ಸಣ್ಣ ಮೊತ್ತದ ಡೋಪಮಿನ್ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ನಮಗೆ ಹಣ್ಣ ತಿಂದಾಗ ಅಂತಹ ಅನುಭವ ಅಗತ್ಯದೆ. ಹಣ್ಣ ತರಕಾರಿ ನಮಗೆ ಚಿಪ್ಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಬಿಲ್ಲವು. ಅವು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು.

ಮನುಷ್ಯ ವಿಕಾಸವಾದಂತೆ, ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನೆದುರು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಸಕ್ಕರೆಯ ತಿಂಡಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದವು. ನಾವು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಕೊಂಡು ತಂದು ತಿನ್ನುವ ಚಾಕೋಲೇಟ್, ಕೆಲ್ಕ್, ಬಸ್ಟ್ರೀಂ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೊತ್ತದ ಸಕ್ಕರೆ ಇಡೆ; ಅದರಲ್ಲೂ ಪೂರ್ಣ ಸಕ್ಕರೆ, ‘ಬಿಳಿ ವಿಷ’ ಎನ್ನುವ ವ್ಯಾಟ್ ಶುಗರ್. ಈಗ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ‘ಡೋಪಮಿನ್’ ರಿಲೆಕ್ಸ್ ಅಗತ್ಯದೆ. ಹಾಗೆಂದೇ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಂಪ್ ಬೇಕು, ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೇಕು ಎಂಬ ‘ಕ್ರೇವಿಂ’ ಅರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಡುಬಂಧಕೆಯೇ ಚಟ್ಕಿಕೆ ಹಾದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನ್‌ಗೆ ಗ್ರಾಹಕರು ‘ಅಡಿಕ್ಸ್’ ಆಗಲೆಂದೇ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸುವ ಕಂಪನಿಗಳಿವೆ. ಆಹಾರದ ವ್ಯಾಸನದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಚಟ್ಟಿಸೋಣ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜಂಕ್ ಆಹಾರ ಕೂಡ ವ್ಯಾಸವಾಗಿಲ್ಲದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಹೆಚ್ಚು ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ‘ಡೋಪಮಿನ್’ ಎಂದು

ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರೆಯೋಣ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮದ್ದೆ ಸೆಟಿಂಗಾಗ, ಮಾಡಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಡಿಟ್ಟಿಲ್ ಜಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳಿದುಹೋದಾಗ, ಅಗಾಧ ಮೊತ್ತದ ಡೋಪಮಿನ್ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಸನಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಹಣ, ಮಾನ, ಪ್ರಾಣ ಹಾನಿ

ಜಂಕ್ ಪ್ರಾರ್ಥನ್ ಅಡಿಕ್ಸ್ ಆದಾಗ, ನಾವು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಳಾದಧ್ಯ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ, ಮನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ವೆದ್ದುರ ಬಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಡಿಟ್ಟಿಲ್ ವ್ಯಾಸನ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಣಿಕಾರಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಮಾನ, ಹಣ ಹರಾಚಾಗುಲ್ಲದು. ಮೇಲೆನ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಪ್ರಾಣವೂ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಿಂಮೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಅಂದಹಾಗೆ, ‘ಡೋಪಮಿನ್’ ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದಧ್ಯ. ಡೋಪಮಿನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಮನಸ್ಸು ಶಿಂಡಿತೆಗೆ ಜಾರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಮೊತ್ತದ ಡೋಪಮಿನ್ ಇರ್ದಾಗ, ಸಂತಸದಿಂದ ಇರ್ತೇತ್ತೇ, ಉತ್ತಾಪಕಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ, ಎಚ್‌ಪಿಯಿಂದ ಇರ್ತೇತ್ತೇವೆ. ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದತ್ತ ಮನಸ್ಸು ಕೇಂದ್ರಿಕಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಣ್ಣ ತಿಂದಾಗ, ಅಟ ಆದಿದಾಗ, ಯಾವುದೂ ಹವಾಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಯಾರಿಗೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ, ಹವಾಸದನೆ ಹೋದಾಗ – ಹೀಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಸರಿಯಾದ ಮೊತ್ತದ ಡೋಪಮಿನ್ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಉಲ್ಲಾಸದ ಅನುಭವ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಡೋಪಮಿನ್ ಇರ್ದಾಗ, ವಿಪರಿತ ‘ವನ್‌ಫೆ’ ಇದೆ ಅನಿಸಬಹುದಾ; ಆದರೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಚಟ್ಟದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಹ್ಯೂ ಡೋಪಮಿನ್ ಇರ್ದಾಗ, ನಿನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದು. ‘ಇಂಪಲ್ವಿವ್ ಬಿಫೇವಿಯರ್’ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತೇವೆ. ದೂಡಕು ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಿದ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ನುಗ್ನುತ್ತೇವೆ. ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಮಿಡೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ, ಇತರರ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಆಕ್ರಮಿಕಾರಿಗಳಾಗಬಲ್ಲವು. ಹಿಂಸೆಗೂ ಇಳಿಯಬಲ್ಲವೇ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಮೊತ್ತದ ಡೋಪಮಿನ್ನಾನ ಮುಖ್ಯ ಅಪಾಯ ಎಂದರೆ ‘ಅಡಿಕ್ಸ್’. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಸನಿಗಳು ದುಡುಕು ವರ್ತನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾಸನ ತನಗೆ ತಾನೆ ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಡೋಪಮಿನ್ ಬಿಡುಗಡೆ, ಸುವಿದ ಅನುಭವ ನೀಡಿ ವ್ಯಾಸನಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೇನೋ ಅಧ್ಯವಾಯಿತು; ಆದರೆ ವ್ಯಾಸನಿಗಳು ಅಸಭ್ಯದ, ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಜೀವಂತ ಮೆದುಳಿನ ಒಳಗಿನ ಕುದಿತ್ವ ಸಾಧನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವರ ಮೆದುಳಿನ ಕುದಿತ್ವ ಅವರಿಂದ ಅಧ್ಯವಾಯಿತು, ಆಗತ್ಯವಾಯಿತು; ಆದರೆ ವ್ಯಾಸನಿಗಳು ಅಸಭ್ಯದ, ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಏಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರ ಮೆದುಳಿಗೆ ವಿನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಿಂದ ಏಕೆಂದರೆ ಅಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ 1990ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಕ್‌ನ್‌ನಿಕ್ ರಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

